

TALES OF
BIRBAL
Minal Saran &
G.E.Wear

အက္ကာဘာမင်း၏ အမတ်ကြီး
ဘာဘောလျောက်ထုံး
ပုံပြင်များ
မောင်ခေတ်ထွန်း
မြန်မာပြန်

ဉာဏ်ပညာ ကြီးမားသည့်ဘာဘော

တစ်ခါက အိန္ဒိယပြည်တွင် အက္ကဘာအမည်ရှိ ဘုရင်ကြီးစိုးစံနေလေသည်။ သူ့အင်ပါယာနယ်ပယ်သည် ကျယ်ဝန်း၍ တန်ခိုးအာဏာသည် ကျယ်ပြန့်လေသည်။ သူသည် ပညာဉာဏ်အမြော်အမြင် ကြီးမားသူလည်း ဖြစ်သည်။ ဘုရင်ကြီးသည် ပညာရှင်များကို ကြည်ညိုလေးစားသည်။ ထို့ကြောင့် ပညာရှင်များကို နန်းတော်သို့ခေါ်ယူကာ ချီးမြှင့်မြှောက်စားလေ့ရှိလေသည်။ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ ကဗျာဆရာများ၊ တေးဂီပညာရှင်များ၊ ဘာသာရေးဆရာများ သည် အက္ကဘာဘုရင်ကြီး၏ နန်းတော်သို့ လာရောက်လေ့ရှိကြသည်။ အက္ကဘာဘုရင်ကြီးသည် နန်းတော်သို့လာရောက်သော ပညာရှင်များ အနက် ပညာရှင် ကိုးဦးကို ပိုမိုနှစ်သက်တော်မူသည်။ ထိုပညာရှင် ကိုးဦးတွင် 'ဘာဘော' အမည်ရှိ ပညာရှင်ကို အနှစ်သက်ဆုံးဖြစ်သည်။ ဘာဘောသည် အက္ကဘာဘုရင်ကြီး၏ နန်းတော်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပုံမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

ဘာဘောသည် အက္ကဘာဘုရင်ကြီးကို မခစားမီ ဘုရင်ကြီးအုပ်စိုးသည့် နယူးဒေလီမြို့မှ အလွန်ဝေးလံသော အရပ်ဒေသတွင် နေထိုင်သူဖြစ်သည်။ ဘာဘောသည် ဘုရင်ကြီးကို ဖူးတွေ့လိုသည်။ ဘုရင်ကြီးထံတွင်

င် အမှုတော်ထမ်းရွက်လိုသည် ။ နန်းတော်သူ၊ နန်းတော်သား၊ မြို့သူမြို့သားများကို မြင်တွေ့လိုသည် ။ ဘာဘောသည် မိုင်ပေါင်းများစွာ သွားလာဖြတ်သန်းပြီး နောက်ဆုံးတွင် အက္ကဘာဘုရင်ကြီး စိုးစံသည့် နယူးဒေလီမြို့တော်သို့ ဆိုက်ရောက်လာခဲ့သည် ။ သူသည် ခရီးကြမ်းကို နှင်လာရသူဖြစ်၍ မောပန်းနွမ်းနယ်လျက်ရှိသည် ။ သို့သော် ဘုရင်ကြီး၏ မြို့တော်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိခဲ့ပြီဖြစ်၍ ပျော်ရွှင်ဝမ်းသာလျက်ရှိသည် ။ ထိုသို့ဖြင့် ဘာဘောသည် မြို့တံခါးဝသို့ ရောက်ရှိ လာလေသည် ။

ထိုစဉ် တံခါးမှူးက သူ့အား ရပ်တန့်စေ၍ "အသင် ဘယ်ကို သွားမလို့ လဲ" ဟု ဆီးမေးသည် ။ ဘာဘောကလည်း ဘုရင်ကြီးကို ဖူးတွေ့လို၍ လာရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြသည် ။ ထိုအခါ တံခါးမှူးက -

"သင် ဒီလိုလွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ ဝင်လို့ ဘယ်ရမလဲ" ဟု ပြောဆိုသည် ။ ဘာဘောက သူသည် ခရီးဝေးမှ လာရသူဖြစ်၍ အလွန်မောပန်းနွမ်းနယ်လျက် ရှိကြောင်းဖြင့် ဝင်ခွင့်ပြုပါရန် အတန်တန် တောင်းပန်ပြောဆိုသည် ။ သို့သော် အချည်းနှီးပင်။ တံခါးမှူးသည် ဘာဘောထံမှ တံစိုးလက်ဆောင်အဖြစ် ငွေကြေးရယူလိုသည် ။ ထို့ကြောင့် တံခါးမှူးသည် ဘာဘောအား -

"သင့်ကို ဝင်ခွင့်ပေးမယ်။ ကျွန်ုပ်ကို ဘာပေးမလဲ" ဟု တောင်းဆိုလေသည် ။

သို့သော် ဘာဘောတွင် ငွေမရှိ။ တံစိုးလက်ဆောင်အဖြစ် ပေးစရာပစ္စည်းလည်း တစ်စုံတစ်ရာမရှိ။ သို့သော် ဘာဘောသည် ဉာဏ်အမြော်အမြင် ကြီးမားသူဖြစ်၍ တံခါးမှူးအား ချက်ချင်းပင် -

"ယခု ကျွန်ုပ်မှာ သင့်ကိုပေးစရာ ငွေနှင့်ပစ္စည်း တစ်စုံတစ်ရာ မရှိပါ

။ ဒါပေမဲ့ တကယ်လို့ ကျွန်ုပ်ကို ဘုရင်ကြီးက နှစ်သက်တော်မူလို့ ဆုလာဘ်တော်တွေ ပေးသနားတော်မူရင် ကျွန်ုပ်ရရှိတဲ့ ဆုတော်လာဘ်တော်တွေကို သင့်ကို တစ်ဝက်ခွဲဝေပေးဖို့ ကျွန်ုပ် ကတိ ပြုပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ကို ဝင်ခွင့်ပေးပါ" ဟု ပြောဆိုသည် ။

တံခါးမှူးသည် ဘာဘော၏ စကားကိုကြားသော် ကျေနပ်စွာဖြင့် သဘောတူလိုက်ကာ ဘာဘောအား နန်းတော်သို့ ဝင်ခွင့်ပြု လိုက်လေသည် ။ ထိုသို့ဖြင့် ဘာဘောလည်း နန်းတော်ထဲသို့ ရောက်ရှိသွားလေသည် ။ ဘာဘော၏ ပညာဉာဏ် အမြော်အမြင်ကြီးမားပုံကို သိရ၍ ဘုရင်ကြီးသည် ဘာဘောအား သဘောကျကာ များစွာ နှစ်သက်တော်မူသည် ။ ဘာဘောသည် ဘုရင်ကြီးအား ပုံတိုပတ်စများ ၊ ဟာသများကို ပြောတတ်လေ့ရှိသည် ။ တစ်နေ့တွင် ဘုရင်ကြီးသည် အလွန်နှစ်သက် သဘောတွေ့ကာ ဘာဘောအား "ငါ့ကိုယ်တော် ဒီနေ့ သိပ်ပျော်တယ်။ တစ်ခါမှ ဒီလိုပျော်ရွှင်မှုမျိုး မကြုံခဲ့ဖူးဘူး။ ဆုတော်အဖြစ် သင်လိုတာပြော ငါပေးမယ်" ဟု မိန့်တော်မူလေသည် ။

ထိုအခါ ဘာဘောက ဘုရင်ကြီးအား "အရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်မျိုးကို အရှင်မင်းကြီး ဆုတော်အဖြစ် ပေးသနားတော်မူမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်မျိုး ကြိမ်ဒဏ်တစ်ရာဆုကိုသာ လိုချင်ပါတယ်" ဟု လျှောက်တင်သည် ။

ဘာဘောသည် ဆုတော်လာဘ်တော်အဖြစ် အခြား အဖိုးတန် စိန်ရွှေရတနာပစ္စည်းများကို မတောင်းခံဘဲ ကြိမ်ဒဏ်ကိုသာတောင်း၍ ဘာဘော၏ စကားကိုကြားသော် ဘုရင်ကြီးနှင့် ပြည်သူပြည်သားများ သည် များစွာ အံ့ဩသွားကြလေသည် ။

အက္ကဘာဘုရင်ကြီးသည် ဘာဘောအား ဤဆုမျိုးမတောင်းရန် အ

တန်တန်ပြောဆိုသည်။ ။ တခြားဆုကိုသာ တောင်းဆိုရန် ပြောဆိုနေရှာသည်။ ။ သို့သော် မရချေ။ ဘာဘောသည် ကြိမ်ဒဏ်ကိုသာ အတွင်တွင် တောင်းနေလေသည်။ ။

ဘာဘောက ဘုရင်ကြီးအား "အရှင်မင်းကြီး ဒီလိုဆုမျိုးတောင်းတာ ကျွန်တော်မျိုးတစ်ဦးတည်းသာ ရှိမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်မျိုး သိပါတယ်။ အရှင်မင်းကြီးပေးထားတဲ့ ကတိအတိုင်းသာ ကျွန်တော်မျိုးကို ကြိမ်ဒဏ်တစ်ရာ ပေးသနားတော်မူပါ" ဟု လျှောက်တင်လေသည်။ ။

ကြိမ်ဒဏ်သည် အပြစ်ခံရသူကိုသာ ပေးခြင်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အက္ကဘာဘုရင်ကြီးသည် ပထမတွင် သဘောမတူညီချေ။

နန်းတွင်းသားတစ်ဦးက ရယ်မောကာ "ကြိမ်ဒဏ်ပေးခြင်းဟာ သူ့ကို စိတ်ပြောင်းလဲပြီး ပညာဉာဏ်ကြီးမယ်လို့ ထင်နေသလား မသိဘူး" ဟု ပြောဆိုလေသည်။ ။

ထိုအခါ ဘာဘောက အဆိုပါ နန်းတွင်းသားဘက်သို့လှည့်၍ -

"အသင်ပြောတာ မှန်တယ်။ ဆရာဟာ တပည့်တွေကို တစ်ခါတစ်ရံ ရိုက်ရတာ လိမ္မာဖို့ မဟုတ်လား။ တချို့လူတွေဟာ ရိုက်မှ နာမှ လိမ္မာကြတယ်။ နောင်ကြည်ကြတယ်" ဟု ပြောဆိုလေသည်။ ။

နောက်ဆုံးတွင် အက္ကဘာဘုရင်ကြီးက ဘာဘောသည် သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်မည့်သူမဟုတ်ဟု သိရှိသွားပြီး ဘာဘောအား ရူးသွပ်သွားပြီဟူ၍ ယူဆသွားလေသည်။ ။ ထို့နောက် ဘုရင်ကြီးသည် သူ့ကတိအတိုင်း အာဏာသားများ ဘာဘောကို ကြိမ်ဒဏ်ပေးရန် အမိန့်ပေး လိုက်လေသည်။ ။ ဘာဘောသည် ကြိမ်ဒဏ်ငါးဆယ်ပြည့်သည် အထိ အရိုက်ခံပြီးသော် အာဏာသားများအား "ဟိုး...ဟိုး...ရပ်...ရပ်" ဟု အော်ပြော လိုက်လေသည်။ ။

ထိုအခါ ဘုရင်ကြီးက ဘာဘောအား "အသင်...စိတ်ပြောင်းသွားပြီ မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ဒီကြိမ်ဒဏ်ဆုကို မယူပါနဲ့ လို့ ပြောတာပေါ့"ဟု ဘုရင်ကြီးက ပြုံး၍ ပြောသည် ။

ဘာဘောက ဘုရင်ကြီးအား "အရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်မျိုး လူတစ်ယောက်ကို ကတိပေးထားတာတစ်ခု ရှိပါတယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုရင် ကျွန်တော်မျိုးရမယ့် ဆုတော်ငွေတစ်ဝက်ကို ပေးပါ့မယ်ဆိုတဲ့ ကတိစကားပါပဲ။ ဒါကြောင့် သူ့ကို နန်းတော်ထဲကို ခေါ်ယူခွင့်ပြုပါ။ ကျန်တဲ့ ကြိမ်ဒဏ်အချက်ငါးဆယ်ကို အဲဒီမိတ်ဆွေကိုသာ ပေးပါတော့"ဟု ဆိုလေသည် ။ ဘုရင်ကြီးက ခွင့်ပြုသည် ။ ဘာဘောသည် မြို့တံခါးဂိတ်သို့ သွားရောက်၍ တံခါးမှူးကို ရှာဖွေသည် ။ တံခါးမှူးကို ရှာဖွေသည် ။ တံခါးမှူးကို အဆင်သင့် တွေ့ရှိသည် ။

ထိုသို့ဖြင့် တံခါးမှူးသည် ဘုရင့်ရှေ့တော်သို့ ရောက်ရှိ လာလေသည် ။ ဘုရင်ကြီးသည် တံခါးမှူးကိုမြင်သော် အလွန်အံ့အားသင့်သွားသည် ။ ထို့ကြောင့် ဘာဘောအား ဖြစ်ကြောင်း ကုန်စင်ကို မေးမြန်းသည် ။

ထိုအခါ ဘာဘောက ဘုရင်ကြီးအား-

"အရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်မျိုး မြို့တံခါးဝသို့ ရောက်ရှိစဉ်က တံခါးမှူးနဲ့ အရင်တွေ့ရပါသည် ။ သူက ပထမ ဝင်ခွင့်မပြုဘူး။ ငွေကြေး၊ ဒါမှ မဟုတ် တစ်စုံတစ်ရာ လာဘ်ထိုးမှ ဝင်ခွင့်ပြုမယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အဲဒီအချိန်က ကျွန်တော်မျိုးမှာ လည်း ငွေကြေးလည်း မရှိ၊ ပစ္စည်းတစ်စုံတစ်ရာပေးစရာလည်း မရှိခဲ့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်မျိုးက သူ့ကို အကယ်၍ ဘုရင်ကြီးဆီက ဆုတော်လာဘ်တော် တစ်ခုခုရရင် ပေးပါ့မယ်။ အခုတော့ ဝင်ခွင့်ပြုပါလို့ ပြောဆိုတောင်းပန်မှ ကျွန်တော်မျိုးကို အထဲသို့ ဝင်ခွင့်ပြုပါတယ်" ဟု ပြောဆိုသည် ။

ဘုရင်ကြီးက ဘာဘောအား "ဒါဖြင့် တစ်ခုခုပေးမှ အထဲကို ဝင်ရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့"ဟု မေးသည်။ ။

ဘာဘောက "မှန်ပါတယ်။ သူစိမ်းတစ်ဦးဦး မြို့ထဲဝင်ရင် ငွေ၊ ဒါမှ မဟုတ် တစ်ခုခုပေးရမယ်တဲ့ ။ ဒါဟာ ထုံးစံပဲလို့ ပြောပါတယ်" ဟု ဖြေသည်။ ။

နန်းတော်သို့ ရောက်ရှိလာကြကုန်သော လူများကလည်း သူတို့ သည် မြို့တံခါးဂိတ်ဝ အဝင်တွင် တံခါးမှူးအား လာဘ်ပေးခဲ့ရကြောင်းဖြင့် အသီးသီး ပြောဆိုလျှောက်ထားကြကုန်သည်။ ။

အက္ကဘာဘုရင်ကြီးသည် လူအသီးသီး၏ ပြောဆိုလျှောက်ထားချက်ကိုကြားသော် အလွန်ပင် စိတ်ဆိုးဒေါသဖြစ်သွားလေသည်။ ။ ဘုရင်ကြီးသည် အာဏာသားများအား "ကဲ...ဒီကောင့်ကို ဘာဘောရရှိတဲ့ ဆုတော်တစ်ဝက် ချီးမြှင့်ရမယ်" ဟု ပြောဆိုလေသည်။ ။

ထို့နောက် ဘုရင်ကြီးက အာဏာသားများအား တံခါးမှူးကို ကြိမ်ဒဏ်အချက်ငါးဆယ် နာနာရိုက်ရန် အမိန့်ပေးလေသည်။ ။ တံခါးမှူးလည်း

နာကျင်လှသဖြင့် အော်မြည်ငိုကြွေးလေသည် ။ အဘယ်ကြောင့် ကြိမ်ဒဏ်အပြစ်ပေး အရိုက်ခံရသည် ဆိုသည် ကိုလည်း မသိချေ။ ဘုရင်ကြီးအား သူတွင် မည်သို့သော အပြစ်ရှိ၍ အပြစ်ပေးရသည် ဆိုသည် ကို လျှောက်တင်မေးမြန်းလေသည် ။

ထိုအခါ ဘာဘောက တံခါးမှူးဘက်သို့လှည့်၍ "အသင် ကျွန်ုပ်ကို မှတ်မိရဲ့ လား။ ဂိတ်ဝဝင်ခါနီးမှာ ပထမ သင်ဟာ ကျွန်ုပ်ကို ဝင်ခွင့်မပြုဘူးလေ။ ကျွန်ုပ်က ဘုရင်ကြီးဆီက ဆုတော်ရရင် တစ်ဝက်ပေးမယ်ဆိုမှ အသင် ကျွန်ုပ်ကို ဝင်ခွင့်ပြုတယ် မဟုတ်လား။ အခု ကျွန်ုပ် ဘုရင်ကြီးဆီက ဆုတော်လာဘ်တော်အဖြစ် ကြိမ်ဒဏ်တစ်ရာ ရရှိခဲ့တယ်။ အဲဒီကြိမ်ဒဏ်တစ်ရာထဲက ကျွန်ုပ် တစ်ဝက်ယူပြီးပြီ။ သင်တစ်ဝက်ယူဖို့ ပဲ ကျန်တော့တယ်။ သင်ဟာ ကြိမ်နဲ့ ရိုက်မှ သင့်ရဲ့ မိုက်မဲမှုတွေ ပျောက်လိမ့်မယ်" ဟု ပြောဆိုလေသည် ။ ထိုအခါ ဘုရင်ကြီးနှင့် နန်းတော်သူ နန်းတော်သားများ သည် ဘာဘော၏ ဉာဏ်ပညာကို ချီးမွမ်းကုန်ကြလေသည် ။ ဘုရင်ကြီးလည်း ဘာဘောအား ရွှေ၊ ငွေ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာများ နှင့် မြေယာများကို ဆုတော်အဖြစ် ချီးမြှင့်ပြီး နန်းတော်၌ ပင် အမှုထမ်းရွက်ရန် မိန့်တော်မူလေသည် ။

[Birbal enters Akbar's court.]
